

- 2) Artykuł 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w wypadku zarzutu niedozwolonej reklamy porównawczej lub nieuczciwego naśladownictwa oznaczenia chronionego wspólnotowym znakiem towarowym, zabronionych ustawą o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb) państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma sąd rozpoznający sprawę, wskazany przepis nie pozwala na uznanie ze względu na miejsce, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące powstanie szkody wynikającej z naruszenia wskazanej ustawy, jurysdykcji sądu wspomnianego państwa członkowskiego, gdy pozwany będący jednym z domniemanych sprawców sam nie działał w tym państwie. Natomiast w takim wypadku wspomniany przepis pozwala na uznanie ze względu na miejsce zaistnienia szkody jurysdykcji do rozpoznania powództwa o stwierdzenie odpowiedzialności, opartego na wspomnianej ustawie krajowej, przeciwko osobie mającej siedzibę w innym państwie członkowskim i której zarzuca się popełnienie w tym państwie czynu, który spowodował lub może spowodować szkodę na obszarze właściwości sądu rozpoznającego sprawę.

(¹) Dz.U. C 343 z 10.11.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 5 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Fermo – Włochy) – postępowanie karne przeciwko M

(Sprawa C-398/12) (¹)

(Konwencja wykonawcza do układu z Schengen — Artykuł 54 — Zasada „ne bis in idem” — Zakres stosowania — Wydane przez sąd umawiającego się państwa postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego i nieprzekazaniu sprawy do sądu orzekającego o odpowiedzialności karnej z powodu niewystarczających dowodów uprawdopodobniających popełnienie przestępstwa — Możliwość wznowienia postępowania przygotowawczego prowadzonego przez sędziego w wypadku ujawnienia się nowych dowodów uprawdopodobniających popełnienie przestępstwa — Pojęcie osoby, „której proces zakończył się wydaniem prawomocnego wyroku” — Ściganie karne tej samej osoby w odniesieniu do tego samego czynu w innym umawiającym się państwie — Wygaśnięcie oskarżenia publicznego i stosowanie zasady ne bis in idem)

(2014/C 253/09)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Fermo

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

M

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Tribunale di Fermo – Wykładnia art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen – Zasada „ne bis in idem” – Pojęcie osoby, „której proces zakończył się wydaniem prawomocnego wyroku” – Prawomocne postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego wydane przez sąd państwa członkowskiego

Sentencja

Artykuł 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach podpisanej w Schengen (Luksemburg) w dniu 19 czerwca 1990 r. należy interpretować w ten sposób, że postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego i nieprzekazaniu sprawy do sądu orzekającego o odpowiedzialności karnej – które to postanowienie w umawiającym się państwie, w którym zostało ono wydane, stanowi przeszkodę dla ponownego ścigania w odniesieniu do tych samych czynów osoby, w odniesieniu do której wydano owo postanowienie, chyba że ujawnią się nowe dowody uprawdopodobniające popełnienie przestępstwa przez tę osobę – należy uważać za orzeczenie stanowiące prawomocny wyrok w rozumieniu tego artykułu, stanowiące w konsekwencji przeszkodę dla ponownego ścigania tej samej osoby w odniesieniu do tych samych czynów w innym umawiającym się państwie.

(¹) Dz.U. C 355 z 17.11.2012.